

Henk Huyer, inlezer Ermelo:

Ik ben begonnen met lezen bij de CBB in 2008. Daarvoor had ik mijn stem al zo'n 11 jaar "geleend" aan de NLBB (Nederlandse luister en braillebibliotheek). De NLBB vervaardigde ook gesproken lectuur, en beschikte over studiofaciliteiten in mijn woonplaats Groningen. Door reorganisaties in het landschap van de gesproken lectuur voor mensen met een leeshandicap, gingen de mogelijkheden in Groningen verloren.

Na enige tijd kwam Ermelo in beeld, en als vanzelfsprekend ging ik hier met lezen door. Nou vanzelfsprekend? En de afstand dan? Eén keer in de veertien dagen kom ik naar Ermelo en verricht daar mijn vier leesbeurten. Dat is een dagje stevig werken, maar met diverse pauzes is dat goed te doen. Ik kom met de trein naar Ermelo en de stiltecoupé is de plek waar ik me (nog eens) voorbereid op mijn leesbeurt. Soms moet ik daar in de trein wel eens "strijd" voor leveren met andere passagiers. Gezellige vriendinnen, willen een dagje shoppen in de grote stad, of misschien wel naar de huishoudbeurs. Wat dan helpt is het boek, opzichtig tevoorschijn gehaald, voorzien van stickers en een geleideformulier. Een kleine verwijzing naar het woord stilte/silence op de ramen is dan voldoende.

Een luisterboek inlezen is wel iets anders dan gewoon een boek lezen. Ik lees solo, en dat vergt een hoge mate van scherpthe, je wil een goed product afleveren. Dus geen fouten. Je hebt een monitor als hulpmiddel en tot steun. De structuur van het boek is zichtbaar op het scherm. Als je vergeet te signaleren wordt dat zichtbaar. In het begin heb je wat moeite een aantal handelingen geïntegreerd te krijgen. Eén oog gericht op het scherm, het andere beschikbaar voor je tekst. Hier dringt de vergelijking met autorijden bij mij op. In het begin heb je daar ook niet alle handelingen geautomatiseerd. Grappig, die studioruimte lijkt wel wat op de ruimte van de eigen auto! Voor je van start gaat heb je je stoel in de goede stand gezet, de knopjes binnen handbereik. En ben je op weg met je lezen, en aarzel je over de uitspraak van een woord of een zin, dan hanteer je de regel van het verkeer: "Bij twijfel niet doorgaan (niet inhalen)".

Ik ga bij het inlezen uit van de gedachte dat je voor een ander de waarnemingen doet, je geeft ze als

het ware door. Daarom is het in de voorbereiding belangrijk dat je de sfeer te pakken krijgt. Tegelijkertijd betekent het, dat je niet met elk boek affiniteit hebt, en dus kunt inlezen. Maar er is altijd iets te vinden, wat je past . Ik ben erg tevreden over de keuze uit boeken die me tot nu toe is voorgelegd. De actualiteit was vaak, dichtbij. Of het nu ging om de situatie in Irak, ontwikkelingen op het Afrikaanse continent, nieuwe voedingsinzichten, of (recentelijk) de bestseller van Ard Schenk, waarin meer bewegen voor ouderen wordt aangemoedigd. Deze manier van lezen is niet alleen leuk, het levert mijzelf nog zo veel op! De CBB mag mijn stem nog best een tijdje lenen.